

בחזרה לכיכר המדינה

זוכרים את גילי גמליאלי, ספריה הצמרת של נשות הצמרת, בעל מיספרת הצמרת בכיכר המדינה בתל-אביב, ספריה הצמרת שהיה לו גם בוטיק צמרת ליד המיספרה? או אז גילי גמליאלי הנ"ל היה נשוי לבחורה יפת-תואר בשם רונית. כל מי שמכיר את רונית

גילי גמליאלי ומי בריט ממש'הכנסה -

רונית גמליאלי - לעיסקינער

אינו מפסיק להתפעל מיופיה המהמם, ומזוג עייניה הירוקות הגדולות, ומעורה השחום ומשערה הארוך והשופע. רונית זו היא בתו של טייס, העובד לפרנסתו כטייס סירוס. כשהתאהבה רונית בגילי גמליאלי לא ראו הוריה חתת מהשירוק, ותאמינו לי שזו לשויהמעטה. אבל רונית היתה בשלה.

חבשיל של יידישע מאמע

למישפחתו 70 אלף שקל בחודש דמי-מוזנות, כי הוא. כך הצהיר, מרוויח רק 300 דולר לחודש, וזה

מירי לחוביין - כלה נטושה

אתם יודעים שאני לא אוהבת להתערב בעניינים פרטיים שבתוך מישפחות טובות, אבל יש פעמים כשהדברים מגיעים לשיא ואני פשוט לא יכולה לעמוד בצד ולשתוק. הסיפור מתחיל בגברת יונה לחוביין, אשת-חברה ידועה וזוהרת, המתחככת רק באנשים ידועים וזוהרים. יונה הנ"ל באה מבית אשכנזי טוב (היא אפילו בלונדית כעצמה, כך שההוכחה על הראש), היא גרושה טוב מעל עתיר-נכסים, גרה בוילה יפה כשכונה לבנה ומכובדת. הרצליה-רפיתוח.

ליונה זו יש בן אחר ושמו גלי, שהוא בן 26. גלי זה הוא נכתי-עיה של יונה הזוהרת. כשהיה גלי בן 22 התאהב בבחורה בשם מירי, שהיא - אביו - כחת עור ושיער, ובאה ממשפחה ספרדית מיפו. אמא לחוביין לא כלייך אהבה את השירוק הזה וניסתה למנוע אותו, אבל גלי בשלו. הוא אהב את מירי, למרות מוצאה, ואפילו התחתן איתה. מנישואין אלה נולדה ילדה יפהיפה, יסמין שמה, כהת-עור כאמה, ובעלת תווי-פנים כשל אביה. יסמין הקטנה היא כיום בת 3 וחצי שנים. למרות הנישואין ולמרות הנכרה, לא השלימה אמא לחוביין עם הנישואין שנערכו שלא לרוחה והמשיכה, בדרכה, להשפיע על בנה. בבת-עיה ומתמל-נפשה, לעזוב את אשתו ובתו. היא אפילו אסרה על יסמין הקטנה לקרוא לה סבתא. בקיצור, מאמציה נשאו פרי, וגלי עזב את הבית. הוא הרבה ללכת למועדון בתל-אביב ביחד עם אמו, והתחיל לעבוד עם אביו, נחמיה, ובסוף נסע לאמריקה. מירי ויסמין נשארו גרות ברירה שכורה. מירי עובדת כמזכירה בידועות אחרונות. גלי משלם

יונה לחוביין - לחמות גרושה

מה שהוא יכול להרשות לעצמו כמוזנות לבתו. יונה, אולי, שמחה שהצליחה במשימתה. מירי נאלצת לנסוע בכל שבת להוריה ביפו, כדי לאכול אוכל של אמא.

יזהר כהן מכה שנית

לפני כמה שבועות פורסמה רשימת הזמרים, שיופיעו בתחרות קדם-האירוויזיון השנה. אני מסתכלת לתומי ברשימה, ופיתאום נדהמת. לא יכול להיות, אמרתי לעצמי והבטתי שוב ושוב, אך האותיות היו שחור על גבי לבן: הזמר יזהר כהן מופיע שם ביחד עם האחרים. לפני שנה, נזכרתי, ראיינתי את יזהר כהן, ושם

יזהר כהן - מה עם ייעוץ?

סיפר לי דברים קורע-לב, שקרו לו אחרי שזכה בתחרות האירוויזיון לפני ארבע שנים. שלוש שנים הייתי בגיהנום, אמר אז בעצב, בהן לקיתי בהתמוטטות-עצבים. כשעמרתני על הבית מה, הרגשתי כמו לפני כיתת-יורים. פחדתי לצאת לרחוב. לקיתי בקלאסטופניה איומה, והיו צריכים להוביל אותי לשירותים. איבדתי עניין בחיים.

גמרתי להעלות זיכרונות מהראיון של אז, ורצתי למכשיר-הטלפון. דרינג דרינג. את יזהר כהן, בבקשה. "מרב", יזהר שלום, זו המרחלת. ראיתי שאתה עומד להופיע בתחרות האירוויזיון. אתה הולך לזה, למרות ואחרי כל מה שעבר עליך הפעם הקודמת? "תראי, יש לי שיר טוב. האירוויזיון בשבילי מייצג הפעם דברים אחרים. אז הייתי נאיבי, אז

הפוליטיקאי הישראלי עם אשת יהלומן מאנטורפן, הכימיה בין השתיים עבדה שעות נוספות, וגברת-יהלומים החליטה שהיא מוכרחה לטפח את גברת-פוליטיקה, שבנוסף על כל מעי לותיה היא גם יפת-תואר.

החופשה נגמרה, והזוגות נפרדו, וזוג-זוג לארצו ולעיסוקיו. אך גברת-יהלומים הנכבדה לא שכחה את חברתה הישראלית, והתחילה לאסוף עבורה את בגדיה הישנים. כראי שתניני, אמרה לי הציפור במאמר מוסגר, בגדים ישנים של אשת-יהלומן אינם בריוק סמרטוטים קרועים של שוקי הפישפשים.

ובכל כמה חודשים מגיעה לארץ חבילה גרד, לה, מלאה בגדים משומשים, וגברת-פוליטיקה ממשיכה להיראות זוהרת, למרות המצב הכלכלי הקשה. או אם זו לא עיסקת-החבילה הטובה ביותר שנחתמה בחותמת-דואר בינלאומית, אז מה כן?

עיסקת חבילה

בעיצומם של ימי עיסקת-החבילה המפורסמת נוחתת אצלי על החלון ציפור קטנה, שבאה בתעופה ישירה מן העיר אנטורפן שבבלגיה. כנפיה היו עמוסות יהלומים, ובמקורה סיפור משעשע.

לפני כמה שנים, לחשה לי הציפור הקטנה בצרפתית שוטפת, נסע ווג - הוא פוליטיקאי ידוע וגם היא אינה יושבת-בית - לטיול-סקי באירופה הקרה. באתר-הנופש נפגשה אשת

לאהבה אין גיל

רובין, אינו מאמין למראה עיניו. האשה, שחגגה לא מזמן 74 שנים, פשוט פורחת. עיניה הכחולות וזרחות, ועל פניה שפוך חיוך תמידי.

מה, את לא יודעת? - תמוה חברי כששאלתי מה השימחה. היא פשוט מאוהבת!

החבר החרש של אסתר רובין הוא פרופסור לפסיכיאטריה בשם יונג צלמאיר, הצעיר ממנה בשנתיים.

הפרופסור התאלמן לפני קצת פחות משנה. אשתו, אגב, היתה חברתה הטובה ביותר של אסתר רובין.

מאז התחיל הרומן ביניהם, מבליים השניים את כל זמנם ביחד. השכנים במיגדל-לודיד בתל-אביב, לשם עבר צלמאיר, אומרים שאפשר לרדת את ימי-השבוע לפי נסיעותיהם של בני-הזוג.

בחלק מימי-החול הם מתגוררים במיגדלים. בריתה המרווחת של אסתר, פעמיים בשבוע, רק בימי חול, הם נוסעים ביחד לירושלים, לביתו של הפרופסור, המטפל עדיין בחולים. את סופי-השבוע מבלה הזוג הטרי בוילה המפוארת של אסתר בקיסריה.

ובעוד הזוג מבלה זה בחברת זה, ממתנינם החברים לראות, אם הם גם ינשאו בתום שנת-האבל.

מי שפוגש בימים אלה את אסתר רובין, אלמנתו המפורסמת של הצייר המפורסם רובין

הזוג נישא, והאמת היא שלפחות מבחינה חיצונית הם מאוד התאימו. בקיצור, הנישואין נראו טוב ויפה, עד שהתחילו הצרות. כך זה תמיד, לא גילי התחיל לפזול החוצה, והתחיל להיראות בחברתן של נערות-זוהר ונערות-צמרת למיניהן. השיא היה כשהביא הביתה בחורה כושית בשם מרליין מדיסון, ואפילו את סמדר קלצנינסקי היפה. רונית המיסכנה סכלה, ואפילו ניסתה פעם להתאכר.

לבסוף, באין מוצא אחר, החליטו בני-הזוג להתגרש. בדרך לרבנות, לקבוע מועד לגירושין, הספיקה רונית לרווח, לכל מי שרק רצה לשמוע, שכמה בריוק מסתכמים רווחיו של בעל-הצמרת שלה. ברור שבמס'הכנסה חגגו.

בינתיים התאהב לו גמליאלי בדוגמנית יפה פיה, תוצרת-חוץ, בשם מיי בריט, ונסע איתה לפני שבועיים לכבוש את ניו-יורק הבינלאומית. רונית נשארה בארץ ועכשיו, כך נראה, מת' חילה לשקם את עצמה. היא מנהלת רומן חדש עם בחור בשם אילן אלעזרוב, שכל החברים שלו קוראים לו "זואינג" (אני לא צריכה לומר לכם על גשם מים). הוא נוהג במרצדס. והוא בעל חברה גדולה לעבודות עפר ותיווך. מיישרי החברה שוכנים, ניחשתם: בכיכר המדינה בתל-אביב.